Park i forteczne budowle, amfiteatr, ścieżka ekologiczna, marina i przystań białej żeglugi – powstała koncepcja urbanistyczno-architektonicznego zagospodarowania północnego przyczółka nowego mostu gen. Elżbiety Zawackiej.

Pracowania „Dom i Miasto” Czesława Bieleckiego zaprezentowała projekt koncepcyjny, który wyznacza kierunek rozwiązań i strategię realizacji zadań dla tego terenu.

- Oczywistym było, że ten rozległy teren powinien być inspiracją dla tych, którzy potrafią znaleźć rozwiązania urbanistyczne i architektoniczne. Takiej próby podjęła się Pracownia „Dom i Miasto” Czesława Bieleckiego. – **mówi prezydent Torunia Michał Zaleski.** – *Czas na dyskusje o szczegółowych rozwiązaniach będzie jeszcze podczas długotrwałych i ciekawych konsultacji, które będą bardzo istotnym elementem prac.*

- Projekt jest pewnym scenariuszem, założeniem urbanistycznym, które ma pokazać fantastyczny potencjał tego miejsca odkrytego przez most gen Zawackiej - **mówi Czesław Bielecki z pracowni „Dom i Miasto”.**

Projekt poddany będzie konsultacjom społecznym, które ogłoszone zostaną jeszcze w maju 2015 r.

Objęty koncepcją teren ma szansę stać się kolejną z wizytówek Torunia. Plan zagospodarowania terenu obejmuje 18 zadań inwestycyjnych: 1. Fort Jan III Sobieski. 2. Park i forteczne budowle na jego terenie. Aleje i ścieżki. 3. Park linowy. 4. Skate park. 5. Tor saneczkowy na zboczu Fortu przy trasie do kolarstwa górskiego. 6. Ścieżka ekologiczna. 7. Amfiteatr. 8. Kawiarnia z kręgielnią, bilardem i odkrytą pływalnią. 9. Umocnienie nabrzeża w linii wody stuletniej i Przystań białej żeglugi. 10. Infrastruktura drogowa i oświetlenie terenu. 11. Infrastruktura podziemna. 12. Bulwar z mostkami na Zalewowy Półwysep. 13. Marina. 14. Zalewowy Półwysep. 15. Zabudowa Winnicy. 16. Zabudowa średniowysoka na osi mostu. 17. Zabudowa Placu Cyrkowego. 18. Zabudowa Waterfrontu.

Skarpa wiślana z widokiem na most im. gen. Elżbiety Zawackiej – ma ogromny potencjał. Obszar ten właściwie zagospodarowany może stać się kolejną ikoną Torunia. Wymaga to z jednej strony uwzględnienia uwarunkowań naturalnych (zagrożenie powodziowe podnóża skarpy, osuwiska, istniejący starodrzew, obszar Natura 2000), z drugiej strony – wyeksponowania fortu im. Jana III Sobieskiego. Główną ideą projektu jest selektywne zurbanizowanie i animacja terenu w rejonie nowego mostu drogowego i prawego brzegu Wisły, otwarcie miasta na rzekę dzięki

spacerowemu Bulwarowi, a także połączenie z siecią ścieżek rowerowych. Teren objęty projektem, w tym planowany Park na Skarpie i Zalewowy Półwysep z Mariną oraz Przystań białej żeglugi (u podnóża Fortu) pozostaną strefą zieleni urządzonej. Ekspozycja starodrzewu i zabytkowych fortyfikacji oczyszczonych z samosiejek uczyni dziś trudno dostępny rejon miejscem aktywnej rekreacji. Nowe założenie krajobrazowe (porównywalne skalą i programem do największych polskich i europejskich parków miejskich) będzie czytelne dla użytkowników dopiero po skontrastowaniu grup zieleni wysokiej z płaszczyznami nadrzecznych łąk i polan. Nowa przeprawa mostowa wyznacza skalę panoramy wjazdowej do Rubinkowa. Skarpa wiślana od lat stanowi zaplecze rekreacyjno-sportowe dzielnicy, póki co zagospodarowane tylko na obrzeżu (korty, boiska i otwarta pływalnia przy ulicy Przy Skarpie). Projekt koncepcyjny wyznacza kierunek rozwiązań i strategię realizacji osiemnastu zadań inwestycyjnych. Istotą koncepcji jest integralność założenia i jego – wynikająca ze skali – wielowątkowość. Widoki z mostu i na most już dzisiaj są ikoną miasta zarówno z lotu ptaka jak i w architektonicznej narracji odczytywanej przez użytkowników. Architektura przemija, a krajobraz - gdy człowiek już go odkrył i wyeksponował - pozostaje. Potęga krajobrazu jest tym elementem, który zdeterminował prezentowaną koncepcję projektową.

Zadania związane z infrastrukturą

Układ ulic powtarza i rozwija istniejące ciągi i kierunki ukształtowane na terenach przyległych do obszaru opracowania. Uwzględniono i wykorzystano zaplanowaną inwestycję włączenia ul. Winnicy w Szosę Lubicką. Przekroje, zarówno nadrzecznego Bulwaru, jak i ulic lokalnych do niego doprowadzających wymuszają uspokojenie ruchu, aby uniemożliwiać korzystanie z Bulwaru jako skrótu czy drogi przelotowej. Parkowanie mieszkańców i użytkowników następować ma na ciągu równoległym lub na tyłach działek zabudowanych Waterfrontem. Strategiczne parkingi dla użytkowników Parku Na Skarpie umieszczono na górnym tarasie oraz pod wiaduktem mostu. Przy Marinie urządzono plac manewrowy dla straży pożarnej z możliwością czerpania wody czy wodowania motorówek. Przy przystani żeglugi zlokalizowano parking dla autokarów. Wyklucza się regularne parkowanie przy Bulwarze. Oświetlenie terenu latarniami parkowymi (a nie ulicznymi) ma nadać całości założenia bardziej kameralny charakter. Mieszkanie na obrzeżu kompleksu zielonego przy Bulwarze Wiślanym czy przy Placu Cyrkowym ma dawać poczucie, że miasto już tu dotarło, ale charakter zabudowy pokazuje, że jesteśmy na granicy urbanizacji wielkomiejskiej - w parku krajobrazowym. Z Bulwaru prowadzi na zalewowy

półwysep pięć stałych mostków pieszych o szerokości 3 m.

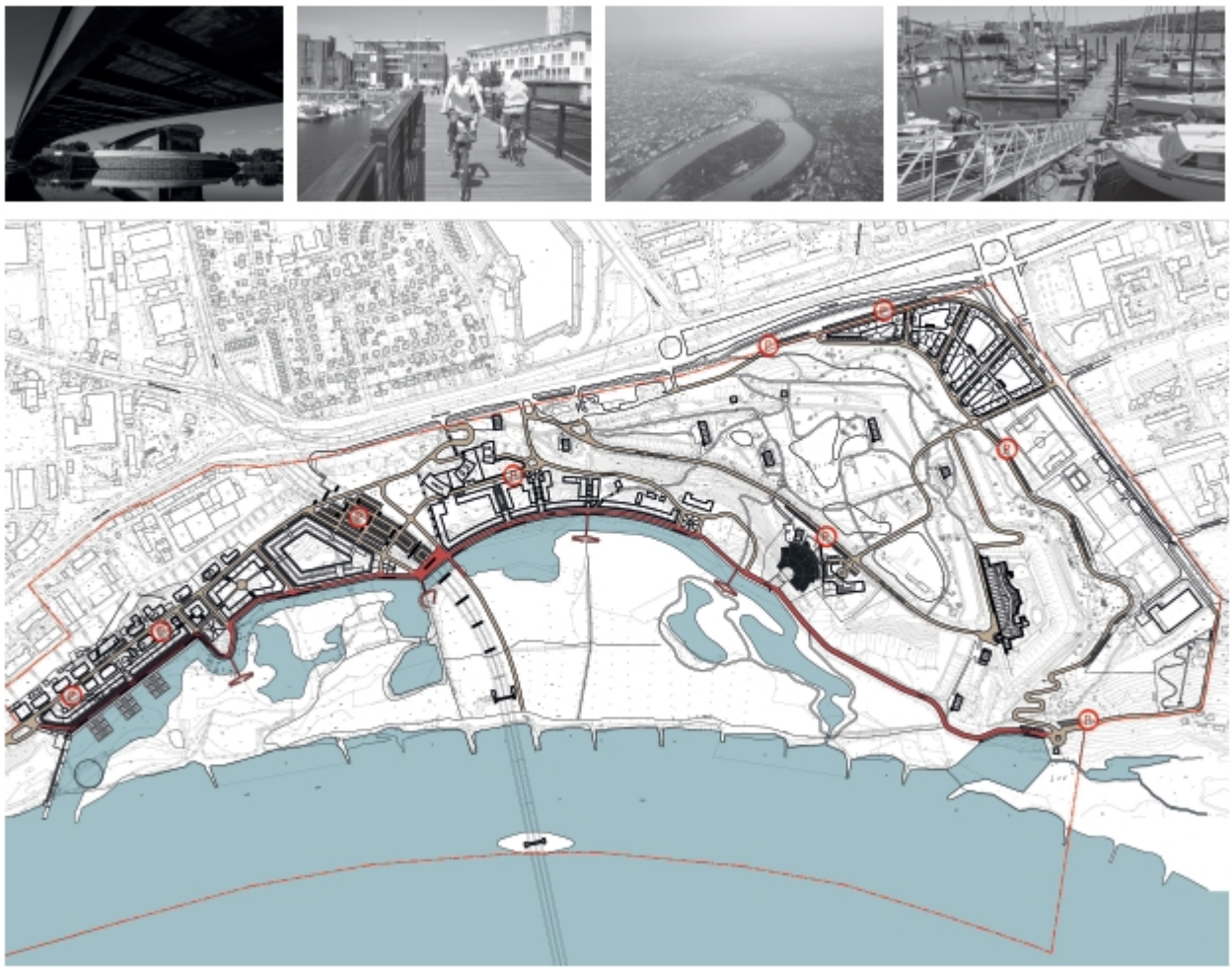

Część wschodnia

Wschodnia część panoramy przedstawia fragment założenia, w którym dominuje funkcja rekreacyjna. Na pierwszym planie widzimy elementy architektury ogrodowej i urządzeń sportowych: Amfiteatr, Kawiarnię z bilardem, kręgielnią i pływalnią (w części otwartą na krajobraz), Tor saneczkowy przy trasie dla rowerów górskich. Istniejący ośrodek sportu i rekreacji będzie uzupełniony o boisko piłkarskie i Skate park. Centrum założenia parkowego tworzy Fort z rozrzuconymi w terenie schronami pełniącymi funkcje usługowe (dla Ścieżki ekologicznej, Amfiteatru czy Parku linowego), natomiast główny budynek Fortu przeznaczono na kluby nocne. W lewym dolnym rogu panoramy widzimy Przystań białej żeglugi z parkingiem dla autokarów. Koncepcja sugeruje łączenie usług z mieszkalnictwem, ale pozostawia ich realizację jako ostatnią fazę urbanizacji otoczenia Parku. Północno-wschodni narożnik terenu opracowania przyległy do skrzyżowania Szosy Lubickiej z ul. Przy Skarpie

przewidywany był w dotychczasowych planach na usługi sportowe do wysokości 25 m. Na panoramie widzimy jak dziedzińce niższej części kwartałów otwierają się na Aleję Obrzeżną. Jej geometrię wyznacza lizjera lasu i nowe nasadzenia – szpaler lip ocieniający przyuliczny parking. Kwartał najbliższy Miejskiemu Ośrodkowi Sportu i Rekreacji powinien pozostać rezerwą na ewentualny obiekt kubaturowy służący sportowi, co nie wyklucza połączenia z mieszkalnictwem.

Część centralna

Część centralna założenia przedstawia sposób zagospodarowania terenu leżącego w bezpośrednim sąsiedztwie wiaduktu mostu im. gen. Elżbiety Zawackiej. Kanał oddziela Zalewowy Półwysep od umocnionego nabrzeża w linii wody stuletniej. Pod wiaduktem przebiegają: ul. Winnica po obecnym śladzie, Bulwar oraz trzecia –

pośrednia – ulica lokalna powyżej Bulwaru. Przepływowy kanał łączący Marinę ze starorzeczem przebiega między podporami mostu. Spacerowy Bulwar z zabudową tworzą nadrzeczny front miasta. Fasady jego kamieniczek w 60% mają być wykonane z czerwonej cegły i nawiązywać we współczesnej formie do toruńskiej tradycji. Zarówno ze wschodniego, jak i zachodniego kierunku nie widzimy w perspektywie Bulwaru podpór jako zamknięcia widoku. Łukowy Waterfront po wschodniej stronie Bulwaru stanowi najniższe piętro zabudowy o charakterystycznych białych kolumnach biegnących przez trzy kondygnacje. Ponad zabudową Bulwaru zlokalizowano bardziej zróżnicowany pas zabudowy, a wyżej piętrzy się zabudowa średniowysoka na osi Mostu. Akcentuje ona położenie przeprawy w krajobrazie miasta. Po zachodniej stronie wiaduktu zlokalizowano przy nabrzeżu plac targowy z wiatami na planie latawca, a na bezużytecznym terenie między podporami umieszczono strategiczny parking w centrum nowego założenia.

Część zachodnia

Zachodnia część założenia urbanistycznego przedstawia Marinę ze slipem do wodowania jachtów i motorówek straży oraz obrotnicą. Najbliżej mostu widzimy wielofunkcyjną wiatę na planie latawca, która może pełnić – zamiennie – najpierw funkcję zorganizowanego targowiska/bazaru, a z czasem być adaptowana na hangary dla łodzi. Waterfront przy Marinie składa się ze zwartej zabudowy usługowo-mieszkaniowej, za którą w głębi widać kontynuację zabudowy apartamentowej przy ul. Winnica. Na krańcach Waterfrontu przy nabrzeżu przystani jest miejsce dla charakterystycznych budynków, które mogą pełnić funkcje usługowe (natryski, bosmanówka). Przekrój nabrzeża wzorowany jest na sprawdzonych rozwiązaniach Portu Zimowego. Ten najbardziej zurbanizowany fragment założenia obejmuje tereny, które w całości należą do miasta. Porządkowanie chaosu przestrzennego przy ul. Winnica będzie kontynuacją procesu, który już przebiega. Jego nowym początkiem będzie unowocześnienie włączenia ul. Winnicy w Szosę Lubicką.

- Powrót
- Udostępnij na: X
- Udostępnij na: FB
- Drukuj
- PDF